Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anŭ 12 fl., pe şese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unu anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afara şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 49. | Braşovŭ, Vinerĭ, 4 (16) Martie | 1888.

Braşovŭ, 29 Februarie 1888.

Inainte cu câteva dile amŭ publicatŭ unŭ articulŭ alŭ diarului oposiţionalŭ ungurescŭ „Pesti Naplo,“ în care se susţine absurditatea că naţionalităţile portă vina la tóte suferinţele oposiţiunei maghiare, că din pricina lorŭ oposiţiunea maghiară nu póte rĕsturna guvernulŭ actualŭ şi sistemulŭ sĕu pecătosu, c'unŭ cuvêntŭ, că din causa naţionalităţilorŭ nu se potŭ ferici cei din oposiţiunea maghiară.

Nu cumva naţionalităţile guverneză acestŭ statŭ, nu cumva representanţii lorŭ aducŭ legile şi ordonanţele, nu cumva ei suntŭ aceia carĭ administreză financele şi facŭ ca statulŭ sĕ se cufunde totŭ mai multŭ în datorii risipindŭ cu uşurinţă miliónele adunate cu mare greu şi amarŭ dela cetăţenii contribuabilĭ?

Lunea trecută s'a desbătut în camera deputaţilorŭ din Pesta bilanţulŭ socotelelorŭ pe anulŭ 1866. Oposiţiunea maghiară a găsitŭ că acestŭ bilanţŭ este câtŭ se póte de nefavorabilŭ. Nu cumva suntŭ totŭ naţionalităţile causa acestui nou deficitŭ?

In cursulŭ desbaterii memorate s'a vorbitŭ de starea critică a financelorŭ, de necorigibila manipulare a guvernului, care face mereu la datorii, fără a se gândi mai departe, dér de aceea că naţionalităţile arŭ fi căşunatŭ acéstă stare dărăpânată financiară nicĭ pomenire nu s'a făcutŭ.

Rĕulŭ însĕ esistă, trebue sĕ esiste prin urmare şi unŭ isvorŭ alŭ lui.

Naţionalităţile, vinŭ în combinaţiă numai când e vorba de a contribui la sarcinele publice, dér n'au nicĭ unŭ votŭ acolo, unde se tracteză de întrebuinţarea sumelorŭ ce întră în visteria statului; oposiţionalii ungurĭ însĕ suntŭ în numĕrŭ mare în dietă şi facŭ gură destulă, dér cu ce resultatŭ? — Ni-o spune „Budapester Tagblatt“, soţulŭ lui „Pesti Naplo“, scriindŭ în numĕrulŭ sĕu de Marţĭ între altele:

„Budgetulŭ nostru e nerealŭ, şi cu tóte că i s'a făcutŭ actualului guvernŭ destulŭ de desŭ imputarea, că séu îi lipsesce curagiulŭ de a spune adevĕrulŭ, séu că n'are priceperea de a cunósce adevĕrulŭ, lucrurile nu s'au schimbatŭ de locŭ. La diferite ocasiunĭ guvernulŭ a variatŭ cuvintele: „tóte se vorŭ îndrepta“, dér nu s'a îndreptat nimicŭ şi astădĭ stămŭ totŭ acolo, unde amŭ statŭ, când a venitŭ la cârmă ministeriulŭ actualŭ. Veniturile se prelimineză în bugetŭ cu sume câtŭ se póte de marĭ, ér' cheltuielile cu sume câtŭ se póte de micĭ, în fine vine bilanţulŭ şi nimicesce tóte ilusiunile şi amăgirile. Deficitulŭ ia atuncĭ dimensiunĭ grozave“...

Astfelŭ s'a doveditŭ lucrulŭ şi de rĕndulŭ acesta. Bilanţulŭ pe anulŭ 1866 arată unŭ deficitŭ mai mare cu 13,160.122 fl. decâtŭ deficitulŭ preliminatŭ în bugetulŭ pentru 1866. Afară de acésta se constată, că guvernulŭ a cheltuitŭ cu 2,882.000 fl. mai multŭ decâtŭ făcea creditulŭ ce i s'a votatŭ.

Pentru ce se mai şi face preliminarulŭ budgetului şi pentru ce se voteză creditele, décă guvernulŭ nu se ţine nicĭ de una, nicĭ de alta, ci manipuleză după cum îlŭ taiă capulŭ?

Guvernulŭ nostru — dice numita fóiă, — a promisŭ de repeţite-orĭ, că se va ţine strictŭ de preliminarŭ. Dér înzadarŭ, căcĭ noulŭ bilanţŭ arată, că guvernulŭ continuă a face datorii, ca aceia, carĭ trăiescŭ de adĭ pe mâne fără grije, şi se amăgesce asupra proprieĭ situaţiunĭ, gândindu-se la seriositatea ei numai atuncĭ, când isbucnesce catastrofa.

Cei din stânga estremă au propusŭ o moţiune, în care cereau ca sĕ se denege guvernului absolutoriulŭ. Stânga moderată a criticatŭ asemenea procederea guvernului la compunerea socotelelorŭ finale şi a cerutŭ unele modificărĭ ale modului de procedere îndatinatŭ.

Vorbitorulŭ stângei moderate a fostŭ de astădată deputatulŭ sasŭ alŭ Braşovului Zay. Acesta când va da faţă érăşi cu alegătorii sĕi se va provoca negreşitŭ la încrederea ce au pus'o întrînsulŭ cu acéstă ocasiune Apponyştii. Dér care e resultatulŭ?

Acela că moţiunile au fostŭ respinse şi că în cele din urmă oposiţiunea în necazulŭ ei îşĭ va versa foculŭ érăşi asupra naţionalităţilorŭ.

Politica României.

Cetimŭ în „Figaro“ următórea rectificare la articululŭ privitorŭ la o întrevedere ce unulŭ din redactorii sĕi a avutŭ cu d. V. Alexandri, articulŭ publicatŭ de noi în nr. trecutŭ:

Colaboratorulŭ nostru, D. Salvador, ne cere sĕ complectămŭ prin informaţia următóre articululŭ sĕu de ierĭ întitulatŭ: *La d. Alexandri*; dênsulŭ a omisŭ într'adevĕrŭ sĕ reproducă o declaraţiune interesantă a onorabilului ministru alŭ României; ét'o:

„D. Brătianu, pe când era la putere, nu a încheiatŭ alianţă, nicĭ cu „Germania, nicĭ cu nicĭ o altă putere. „Dorinţa regelui şi a tuturorŭ Românilorŭ este de a păstra neutralitatea teritoriului loru în orĭ ce eventualitate „şi se trăiescă în escelente raporturĭ „cu tóte puterile.“

Proclamaţia Impĕratului germanŭ.

„Monitorulŭ imperiului“ din Berlinŭ a publicatŭ următórea proclamaţiune:

Cătră poporulŭ meu!

Impĕratulŭ se despărţi de vieţa sa gloriósă. In multŭ iubitulŭ meu tată, pe care-lu tânguescŭ şi pentru care casa mea regală împreună cu mine jelesce în cea mai adêncă durere, credinciosulŭ poporŭ alŭ Prusiei a perdutu pe regele sĕu încununatŭ de gloria, naţiunea germană pe întemeiătorulŭ unităţii sale, imperiulŭ reînviatŭ pe celŭ dinteiu împeratŭ germanŭ!

Augustulŭ sĕu nume va rĕmâne nedespărţitŭ legatŭ de tótă mărirea patriei germane, în a căreia nouă întemeiare lucrarea stăruitóre a poporului şi principilorŭ Prusiei au găsitŭ cea mai frumósă a sa rĕsplată. Regele Wilhelm cu o îngrijire părintéscă, neobosită pentru ţera sa a rădicatŭ armata prusiană la înălţimea chemărei sale seriόse, puse temeiia sigură pentru victoriile armelorŭ germane dobêndite sub conducerea sa, din care a resultatŭ unitatea naţională. Prin acésta a asiguratŭ imperiului o posiţiune de putere, precum o-a doritŭ ferbinte până atuncĭ fiăcare inimă germană, dér pe care abia ar fi cutezatŭ a o spera, şi ceea ce elŭ a obţinutŭ poporului sĕu în luptă ferbinte, plină de jertfe, i-a fostŭ datŭ sĕ întărescă şi sĕ promoveze plinŭ de binecuvêntare prin îndelunga lucrare pacĭnică de anĭ de guvernare plinĭ de muncă. Basată pe propria sa basă sigură, Germania stă respectată în concertulŭ popórelorŭ şi doresce numai sĕ se bucure în pacĭnică desvoltare de ceea ce au câştigatŭ. Cum că acesta aşa este avemŭ sĕ o mulţămimŭ Impĕratului Wilhelm, neşovăitei împlinirĭ a datoriei sale, cu fidelitate, activităţii sale necontenite, consacrată numai binelui patriei, rădimatŭ pe devotamentulŭ gata de jertfe doveditŭ nestrămutatŭ de poporulŭ prusianŭ şi împărtăşitŭ de tóte seminţiile germane.

Acum au trecutŭ asupra mea tóte drepturile şi datoriile ce suntŭ legate cu coróna casei mele şi pe care sunt decisŭ a le observa cu fidelitate în timpulŭ câtŭ îmĭ póte fi datŭ guvernărei mele după voinţa lui Dumnedeu. Pĕtrunsŭ de marea mea problemă întrega mea nisuinţă va fi, de a continua opera în sensulŭ în care a fostŭ întemeiată: de a face din Germania unŭ scutŭ alŭ păcii şi în concordanţă cu guvernele aliate, precum şi cu organele constituţionale ale imperiului, ca şi ale Rusiei, a promova bunăstarea ţĕrii germane. Poporului meu credinciosŭ, care printr'o istoriă lungă de unŭ seculŭ a statŭ pe lângă casa mea în dile bune ca şi grele, îi aducŭ în schimbŭ încrederea mea fară reservă, căcĭ sunt convinsŭ, că pe fundamentulŭ legăturei nedespărţite dintre principe şi poporŭ, care, independentŭ de orĭ-ce schimbare în vieţa statului, formeză moştenirea neperitóre a neamului Hohenzollernilorŭ, se baseză coróna mea în totŭ timpulŭ totŭ aşa de sigurŭ, ca şi prosperarea ţĕrii, la a căreia guvernare sunt eu acum chematŭ şi căreia îi promitŭ solemnelŭ a 'i fi unŭ rege dreptŭ şi fidelŭ în timpŭ de bucuriă ca şi în timpŭ de durere.

Dumnedeu sĕ 'mĭ dea binecuvêntarea sa şi putere pentru acéstă operă, căreia de acum înainte îi e consacrată vieţă mea.

Berlinŭ, 12 Martie 1888.

Fridericŭ III.

Mórtea împeratului Wilhelm.

In ultimele momente împĕratulŭ Wilhelm i-a datŭ prinţului Bismarck, pe care se dice că l'a luatŭ dreptŭ nepotu-seu Wilhelm, sfatulŭ d'a se purta prevenitorŭ faţă cu Rusia şi 'şĭ esprimă credinţa, că Rusia nu va ataca pe Germania. Dorulŭ lui de a'şĭ revede pe fiu-sĕu prinţulŭ de coronă, ér acum împeratulŭ Fridericŭ III., nu i-se împlini, deórece acesta nu sosise încă la Berlinŭ din San-Remo. Voinţa sa în privinţa îmormêntării a fostŭ, d'a fi aşedatŭ lângă părinţii sĕi în Charlottenburg, care e o jumĕtate de óră departe de Berlinŭ.

Situaţiunea castelului din Charlottenburgŭ se asemĕnă cu a castelului din Schönbrunn. E unŭ edificiu lungŭ în forme simple dér frumóse. Parculŭ e admirabilŭ. Intr'o mică pădurice de molidĭ, în care ajungĭ într'o admirabilă promenadă de bradĭ, se află mausoleulŭ, unde se află îmormêntată mama rĕposatului împĕratŭ, regina Louisa. Mausoleulŭ e vrednicŭ de vĕdutŭ. E o construcţiune mică, dér lucratŭ cu o admirabilă artă, în interiorulŭ lui se află mormêntulŭ regelui Friedericŭ Wilhelm III şi alŭ reginei Louisa. Cele douĕ frumóse statue de marmoră ale părechei regale suntŭ renumite şi suntŭ de o rară frumseţe. Amêndouĕ figurile zacŭ pe sarcofage de marmură.

Indată după încetarea din vieţă a împĕratului Vilhelm, directorulŭ academiei de arte Anton de Werner a fostŭ chematŭ la palatŭ ca sĕ desemneze pe împĕratulŭ. Marele duce de Baden, care se afla în camera mortuară cu prinţulŭ şi prinţesa de coronă ai Şvediei, îlu duseră pe Werner la patulŭ mortului, care se afla în posiţiune jumĕtate, şedêndŭ pe patulŭ sĕu de campaniă, acoperitŭ cu o plapomă cusută şi îmbrăcată cu o flanelă albă, sub care se vedea la gâtŭ şi la peptŭ o altă flanelă de colóre roşiă închisă. Pe când Werner desemna, generalĭ cu barba căruntă îngenunchiau înaintea patului şi sărutau mâna împĕratului. Servitorii fură lăsaţĭ înăuntru şi steteau împrejurulŭ patului plângêndŭ. Camera se umplŭ încetulŭ cu încetulŭ de ofiţerĭ. Prinţesa de coronă Vilhelm trimise unŭ coşŭ cu florĭ próspete, rose albe şi ghioceiu, însărcinândŭ pe Werner sĕ împodobéscă patulŭ mortuarŭ. Pictorulŭ aşedă în mâna împĕratului trei rose albe şi preseră plapoma cu ghioceiu.

Cadavrulŭ împĕratului a fostŭ îmbalsamatŭ în presenţa tuturorŭ medicilorŭ carĭ i-a avutŭ. Imbalsamarea a duratŭ douĕ óre.

Imprejurulŭ patului mortuarŭ şerpuesce o ghirlandă de rose albe. La capete păretele e acoperitŭ totalŭ cu ramurĭ de finicu şi cu salciă tristă. Pe unŭ scaunŭ la picióre suntŭ mai multe cunune dela persóne însemnate. Contesa Solms dela „Reuniunea femeilorŭ din patriă“, care în fiecare anŭ trimetea împĕratului unŭ buchetŭ cu atâtea rose, câţĭ anĭ avea împĕratulŭ, va trimite de astădată unŭ buchetŭ de 91 rose, ce se va depune pe catafalcŭ.

Carulŭ funebru regalŭ a fostŭ adusŭ din Bellevue şi încercatŭ cu optŭ cai în curtea staului regalŭ.

In diua morţii împĕratului s'au trasŭ clopotele până cătră amedŭ. In totŭ Berlinulŭ s'au arboratŭ steagurĭ negre şi casele de pe lângă palatŭ (Unter den Linden) s'au îmbrăcatŭ în postavŭ negru. Prăvăliaşii au înlăturatŭ din ferestre şi galantare orĭce obiecte de altă colóre decâtŭ negră şi le-au înlocuitŭ cu mărfurĭ de doliu. Damele se îmbrăcară în haine negre. Intregŭ Berlinulŭ are aspectulŭ unui oraşŭ în doliu.

Noulŭ Imperatŭ germanŭ.

Frideric Vilhelm alŭ III-lea a urmatŭ tatălui sĕu ca rege alŭ Prusiei şi împĕratŭ alŭ Germaniei. Disposiţia constituţională, prin care a devenitŭ rege, glăsuesce astfelŭ:

„Corona este ereditară în linia bărbătéscă a casei regale, după dreptulŭ de primogenitură și în ordine agnatică."

Disposiția constituțiunei imperiale care ilŭ face împĕratŭ (articolulŭ 11) cuprinde numai următórele cuvinte:

„Presidiulŭ consiliului federalŭ ilŭ are regele Prusiei, care pórtă numele de *împĕratŭ germanŭ.*"

Atâtŭ și nimicŭ mai multŭ. Indisolubilitatea titlului de împĕratŭ de celŭ de rege nu e prin nimicŭ și nicăirĭ formulată.

Noulŭ împĕratŭ e unicŭlŭ fiu alŭ rĕposatului. Elŭ s'a născutŭ la 18 Octomvre 1831, adĭ der e de 57 de anĭ.

Pe lângă instrucția militară, dênsulŭ a primitŭ și o îngrijită instrucția sciințifică și literară. Profesorulŭ sĕu a fostŭ renumitulŭ istoricŭ și archeologŭ Curtius. Treĭ anĭ a urmatŭ la Universitatea din Bonn, unde s'a consacratŭ studiului istoriei și alŭ dreptului.

Ca toțĭ fiii de regĭ și împĕrațĭ, Fridericŭ Vilhelm a urcatŭ repede scara rangurilorŭ militare. La 1854 era maiorŭ, puținŭ în urmă colonelŭ și i se dete de adjutantŭ personalŭ colonelulŭ Moltke, actualulŭ mareșalŭ.

Elŭ luă parte la rĕsboiulŭ Danemarcei, în statulŭ maiorŭ alŭ mareșalului Wrangel.

La 1866 căpĕtă comanda supremă peste armata a doua, birui în mai multe locurĭ, fu bătutŭ la Trautenau, der asigură victoria decisivă dela Königgrätz prin aceea, că sosi cu armata sa, în urma unui marșŭ forțatŭ, tocmai la timpŭ pe câmpulŭ bătăliei.

In anulŭ 1870, prințulŭ de coronă luă comanda trupelorŭ Germaniei de sudŭ. Câștigă bătăliile dela Weissenburg și Wörth și luă parte la bătălia dela Sedanŭ. In urma ei, împĕratulu îi dete cea mai înaltă distincțiune făcêndu-lŭ mareșalŭ. Pentru ântéia óră se întêmplă acésta unui prințŭ din familia Hohenzollern.

La 2 Martie Fridericŭ intră celŭ dântêiu în fruntea trupelorŭ germane în Parisŭ.

După resboiu, prințulŭ de coronă, care luă o viă parte și la politică, fu trimisŭ pe rêndŭ în Austria, Italia și Spania, spre a strînge legăturile de prietenia între Casa germană și celelalte familii domnitóre.

Noulŭ împĕratŭ e însuratŭ dela 29 Septemvre 1855, cu Victoria, fiica cea mai mare a reginei Angliei. Opinia publică englesă era pe acele vremurĭ mare parte ostilă acestei căsătorii.

Noulŭ împeratŭ germanŭ e forte popularŭ. Germanii ilŭ iubescŭ pentru principiile lui liberale, pentru caracterulŭ lui simplu și pentru dragostea ce arată burgezimei și poporului. In timpulŭ bólei din urmă, acésta dragoste s'a manifestatŭ de multe orĭ.

SCIRILE DILEI.

I. P. S. Sa Metropolitulŭ *Mironŭ Romanul* a fostŭ în dilele acestea la Pesta, de unde s'a întorsŭ Lunĭ, spune „Telegrafulŭ Românŭ."

* *

Consistoriulŭ bisericei evangelice de conf. augsb. din Ardealŭ s'a întrunitŭ pentru mai multe dile în Sibiiu.

* *

Ungurii din *Deva* au plănuitŭ înființarea a două clase ale unei *scóle superióre de fete* și au cerutŭ ministrului Trefort banĭ. Ministrulŭ a cerutŭ și elŭ la rêndu-i, ca orașulŭ sĕ dea pentru acéstă scólă localŭ, lemne de încălditŭ și tóte utensiliile necesare, căcĭ altfelŭ nu se póte înființa scóla. Representanța comunală a hotărîtŭ se contribue cu câte 500 fl. pe anŭ pentru acéstă scólă și totodată se se atragă atențiunea ministrului asupra fundațiunei ce a întemeiat'o Dr. Fodor pentru înființarea unei scóle de fete fără confesiune în Deva și care se administréză de consistoriulŭ ev. ref.

* *

In comitatulŭ *Solnocŭ-Dobéca* se va face *recrutarea* în anulŭ acesta în următórele dile și în următórele centre ale cercurilorŭ de asentare: In Betlenŭ la 19, 20, 21, 22 și 23 Martie n.; în Chechișŭ: la 26, 27 și 28; în orașulŭ Gherla la 31 Martie; în cerculŭ Gherlei la 3, 4 și 5 Aprilie; în Deșu la 7, 9, 10, 11 și 12; în Ciachi-Gârbău la 13, 14 și 17 Aprilie; în și pentru orașulŭ Deșŭ la 19; în Ilonda-mare la 21, 23 și 24; în Lăpușulŭ unguresců la 26, 27, 28 și 30 Aprilie.

* *

Inundările provenite din desghețulŭ din ultimele dile au pricinuitŭ în multe părțĭ *marĭ stricăciunĭ.*

* *

După cum scriu foile unguresci, în *Vințulŭ de josŭ* ómenii suntŭ forte infricațĭ din causa dinamitei, despre care și noi făcuserămŭ amintire, că s'a confiscatŭ din biserica reformată din Vințulŭ de josŭ și se află în presentŭ în pivnița solgăbirĕului de acolo. Cei din cancelaria la casŭ de o eventuală esplosiune a dinamitei se află în totŭ momentulŭ în periculŭ de a se înălța spre ceriu. „Kolozsvar" e îngrijatŭ pentru acésta și le impută mare ușurință celorŭ carĭ se încumetă a ține acéstă dinamită în comună.

* *

Despre concertulu ce l'a datŭ d-lu *Georgescu* în cercurĭ private în *Aradŭ*, „Tribuna" e informată că publiculŭ a fostŭ pe deplinŭ satisfăcutŭ de concertulŭ tînerului artistŭ.

* *

In ședința dela 7 Martie n. a comitetului reuniunei archeologice unguresci din Deva ceti profesorulŭ dela scóla reală Kiraly (fostŭ König) raportulŭ în afacerea *monografiei comitatului Hunedóra* ce are se se scrie. S'a încinsŭ o viă discuțiune, deórece raportorulŭ doresce ca opulŭ sĕ aibă o basă scientifică, pe când ceilalțĭ membri dorescŭ o edițiune mai poporală ca se se lățéscă în poporŭ.

Negreșitŭ în interesulŭ maghiarisărei numai câtŭ socotéla de acasă nu se potrivesce cu cea din tĕrgŭ.

* *

In întrunirea de Sâmbătă séra a redactorilorŭ „Revistei Nouĕ" din Bucuresci, d-lu *B. P. Hașdĕu*, directorulŭ revistei, a cetitŭ unŭ studiu asupra *Mănăstirei dela Curtea de Argeșŭ*, care restórnă legenda cu Neagoe Vodă și cu meșterulŭ Manole. Studiulŭ se va publica în amintita revistă.

* *

In urma lipsei ce bântue și decăderei afacerilorŭ, industriașii din *Mediașŭ* au hotărîtŭ se 'nființeze o associațiune, ca sĕ'și mai ajute în nevoile lorŭ.

* *

„Aradi Közlöny" spune, că fișpanul comitatului Trencin va trimite în curênd la *Aradŭ* 100 de *băiețĭ slovacĭ* pentru înmulțirea elementului maghiarŭ. Inspectorulŭ scolarŭ Varjassy e însărcinatŭ cu maghiarisarea acestorŭ sĕrmanĭ băețĭ slovacĭ.

* *

Fóia oficială rusă „Estländische Gubernial-zeitung" publică unŭ *ukazŭ* alŭ senatului guvernului din Petersburg, în puterea căruia *preotulŭ ev. germanŭ Herschelmann din Hagger* își perde tóte demnitățile, titlurile și drepturile, și e condamnatŭ la 4 lunĭ închisóre grea, precum și la depărtare pe viĕță în cele mai depărtate ținuturĭ ale Siberiei, „fiindŭ că a defaimatŭ biserica rusă" și „a împedecatŭ trecerea dela credința evangelică la cea rusécă."

Ce triste missiunĭ culturale!

Corespondența „Gazetei Transilvaniei."

Băgau, 4 Martie 1888.

Domnule Redactorŭ! Deși poporulŭ română are de a se lupta cu multe neajunsurĭ, totuși consciu de viitorulŭ seu își dă silința în tóte părțile a se cultiva după putință. Ĕtă, Domnule Redactorŭ, încă unu esemplu demnŭ de imitatŭ:

In 4 Martie pe la órele 3 d. a. călĕtorindŭ prin Băgău am vĕdutŭ mai mulțĭ tinerĭ îmbrăcațĭ sĕrbătoresce, stândŭ în așteptare înaintea scólei, órecum cuprinșĭ de unŭ doru fierbinte. Eu încă curiosŭ nu mĕ putui reține fără a'i întreba, că ce aștéptă ei acolo. Atuncĭ unulŭ începe a'mĭ istorisi, că ei în numĕrŭ de 27 inșĭ începêndŭ din 16 Noemvre an. tr. în tóte serile câte 2—3 ore au învĕțatŭ în școlă a ceti, a scrie și a cânta și acum aștéptă pe directorulŭ școlei ca sĕ depună esamenulŭ și apoi sĕ li se permită a cânta și ei în coru cu cei 8 coriștĭ de plugarĭ din anulŭ trecutŭ, ba m'a rugatŭ ca sĕ iau și eu parte la esamenulŭ lorŭ.

Decĭ curiosŭ a vede unŭ esamenŭ de adulțĭ, m'am determinatŭ numai decâtŭ și predându'mĭ bravulŭ învĕțătorŭ lucrările scripturistice în numĕrŭ de 27, le percurgiam cu admirațiune, căcĭ mare parte dintr'însele erau scrise cu atâta diligință, câtŭ s'ar pute dice că le-a scrisŭ cine scie ce gimnasistŭ. Intr'aceea sosindŭ directorulŭ scólei s'a începutŭ esamenulŭ cu „Impĕrate cerescŭ" cântatŭ în corŭ, apoi „Tatălŭ nostru."

Er la obiectele propuse m'au adusŭ în uimire rĕspunsurile dela bărbațĭ dela 19—40 anĭ din Istoria patriei dela anulŭ 105 d. Chr. până la mórtea lui Michaiu Eroulŭ. Apoi socotéla pe tablă se făcea în tótă regula, cetirea la unii mergea mai cu greu, ér cântulŭ bisericescŭ fiindŭ separatŭ în patru vocĭ îțĭ înălța inima.

După esamenŭ directorulŭ scólei în cuvinte pĕtrundĕtóre arătându-șĭ mulțămirea cu progresulŭ făcutŭ, mulțămindu învĕțătorului pentru silința ce șĭ-a datŭ în serile de érnă a învĕța pre aceia, carĭ acum numai aveau nicĭ ideiă de scrisŭ, cetitŭ și cantŭ bisericescŭ, propune ca sĕ se înființeze o bibliotecă scólastica conținêndŭ opurĭ de rugăciunĭ, economiă și petrecere și așa parte în școlă parte pe acasă mai cetindŭ sĕ nu uite ce au învĕțatŭ, ceea ce s'a și primitŭ.

După esamenŭ urmă o petrecere în școlă cu judele comunalŭ, curatoratulŭ bisericei în frunte și apoi cântările naționale: „Latina ginte", „Fiică de Românŭ", „Unŭ imnŭ școlasticŭ" ș. a., esecutate cu atâta dulcéță, încâtŭ ar fi credutŭ omulŭ că se află într'o societate alésă culturală.

Onóre zelosului învĕțătorŭ Basiliu Martinŭ, carele fără de nicĭ o remunerare acum în două iernĭ tóte serile a datŭ instrucțiune adulțilorŭ și încă cu succese strălucite. Dée ceriulŭ ca sĕ'și afle mulțĭ imitatorĭ!

Unŭ călĕtorŭ.

Munții apusenĭ, *Abrudŭ*, 6 Mărțișor 1888.

Domnule Redactorŭ! Nulla dies sin linea. La judecătoria de cercŭ din Abrudŭ, s'a petrecutŭ în 3 l. c. o scenă, carea ține încă pre toțĭ ómenii de bine într'o continuă agitațiune.

Merită acéstă scenă a fi cunoscută

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

DICȚIONARŬ POPORALŬ.

Cuvinte românescĭ din jurulŭ Năseudului, de poporŭ grăite și totŭ pentru poporŭ alcătuite.

Adunate de dascălulu *Iuliu Bugnariu.*

(Urmare din Nr. 261—265 din „G. T." anulu trecutu.)

336. *Poclonŭ*=complimentu.

Și la elŭ cum ajungea,
Departe *poclonŭ* făcea.

Notă. Poclonulŭ este cea mai perfectă formă de salutare. Decă sub masca onorei s'ascunde de multe orĭ înșelăciunea, atuncĭ sub poclonŭ s'ascunde totdeuna o taberă întrégă a intereselorŭ.

Poclonulŭ aparține lucrurilorŭ, care nu însemnă nimicŭ. A face cuiva unŭ poclonŭ, este a'țĭ indoi spinarea după o anumită lege, în unghiurĭ variante dela 20—120 grade: bene notandum însĕ: acéstă mișcare se face fără de voie și fără d'a te gândi, că ce facĭ! Unŭ contra poclonŭ este așa der o „oficiósă asigurare" a celui ce-lŭ face, cumcă și elŭ sce a-șĭ încovăia spinarea, fără d'a se gând la aceea, ce face — tocmai ca celŭ dintâiu!

După gradulŭ de încovăiare a spinării se póte deduce, câtă onóre se dă aceiora, carĭ se întelnescŭ. Acesta este unicŭlŭ folosu, ce-lŭ au poclonele.

Unŭ coconașŭ fără de banĭ póte fi atâtu de curtisanu, și atâtŭ de înțeleptu, pe câtŭ vré; elŭ face poclónele cele mai adêncĭ (de stă se-șĭ rupă spinarea); deórece elŭ este celŭ mai micŭ între concetățenii sei! . . . .
. . . .

Poclonulŭ este interesulŭ ascunsŭ sub toga onórei. Fi sigurŭ, că totdeuna numai acela ți-se complimentéză, care se'ndeletnicesce pururea a face cercurĭ cu capulŭ, și mecanicesce își încovóia spinarea, sĕu acela care e lipsitŭ de ceva și tu'i poțĭ da ajutorŭ!

Românulŭ sătenŭ — talpa țerii — *nu cunósce poclonulŭ și nicĭ nu-lŭ folosesce. Bine face! Românulŭ nu a cerșitŭ grațiă nicĭ când; decă a ceratŭ cândva ceva dela cineva, a făcut'o pe basa dreptului ce îi competea! Totŭ astfelŭ face elŭ și astădĭ! Ce e alŭ lui cere, nu cerșesce, — ce nu e alŭ lui — nu-i trebuiesce!**).

337. *A'*=prescurtare din *adă*, adecă: dă-mĭ, sĕ-mĭ aducĭ.

„Adă-mĭ soră, *a'* se beu!
Bine sciu eu gândulŭ tĕu.
Fie-țĭ casa ulița
Și cămara râșnița!

(Baladă popor.)

338. *Pologŭ*=iarbă cosită și uscată, der încă nestrînsă.

Me duseiu a strînge fenŭ
Pe luncă'n dealulŭ bĕtrânŭ
Cu doruțulŭ mândrii'n sînŭ.
Strînseiu două, trei *pologe*.
Dorulŭ la pămêntŭ mĕ trage etc.

339. *Smencioca*=jórdă, nuia, vergașŭ.

340. *Urgie*=lucru care nu-țĭ procură ceva impresiune plăcută, în care nu poțĭ întelni ceva esteticŭ.

Cine-i singurŭ pe moșie
Nu ia fie-ce urgie.

341 *Roteiu*=oile mai multorŭ economĭ strînse la olaltă.

Ia-me, bădiță, pe mine,
Că te-oiu ține forte bine,
Că mie tata mĭ-a da:
Unŭ *boteiu* mare de oi
Și pĕcurărei vre-o doi!

342. *Seliacŭ-ă*=séracŭ.

Seliacă inimă lină,
Cum te calcă reii'n tină,
Fără nicĭ unŭ picŭ de vină!

343. *Grosŭ*=trunchiu, butuc, bêrnă grósă.

344. *Spuză*=unŭ felŭ de cenușă de forma fulgilorŭ de zăpadă

Frundă'n buză,
Turță'n *spuză*,
Mórte'n renegațĭ!

345. *Tĕrlă*=coliba și staululŭ pentru oi.

346. *Ciopocŭ* pl. ciopocurĭ=unelte, rechisite. De aicĭ verbulŭ „a ciopocori"=a lucra ceva.

347. *Cinbre*. Vedĭ „ciopocŭ!"

347. *Năpaste*=învinovățire. De aicĭ verbulŭ „a *năpăstui*"=a învinovăți.

349. *Guturaiŭ*, gutânaiŭ=tróhnă, catarh.

350. *Găfăiescŭ*=resuflu din greu.

351 *Pogistescŭ*=prăpădescŭ; exterminezŭ, facŭ sĕ nu mai fie pe lume. — L'a bătutŭ de l'a pogistitŭ.

353. *Gârdeiŭ*=turmă mică de oi orĭ mnei.

353. *Roșteiŭ*=unŭ felŭ de lésă, în miniatură, ce substitue ușa la întrărĭ mai micĭ. Suntŭ case țĕrănescĭ provĕdute și cu ușă și cu roșteiu: ușa din lăuntru, roșteiulŭ din afară.

Și sĕ me dărăburéscă
Și din mine sĕ ciopléscă:
Lemne lungĭ
In patru dungĭ,
Și ușiță
La temniță
Și *roșteie* la pivniță etc.

[Baladă popor.]

354. *Andălire*=pornire, plecare.

Când voinicŭlŭ *andălia*
Maică-sa din graiu grăia etc.

[Baladă popor.]

*) A se vede mai pe largŭ articululu meu „Despre salutare" publicatŭ în „Gazeta poporului" pro 1887 Nr. 8.

de toți, cei ce se interesézá de administrația justiției la noi, ca sě'și pótă face o ideă despre organele chiămate a împlini celŭ mai ardentŭ postulatŭ alŭ poporului contribuabilŭ.

Esecutorulŭ acestei judecătorii Szabó Lajos, de profesiune săpunarŭ, fŭ chiămatŭ înaintea judelui spre a fasiona sub jurămêntŭ, décă a încassatŭ séu ba o sumuliță de 300 fl.?

S'a presentatŭ decĭ cu multŭ humorŭ și făcêndu-se atentŭ la sânțenia jurămêntului și la funestele urmărĭ ale perjuriului: „cu inima liniștită“ a fasionatŭ că suma de 300 fl. n'a primit'o nicĭodată.

Scena acum se începe. Judele provócă pre executorŭ se'șĭ confirme fasiunea prin jurămêntŭ. Fasionantele pune mâna pe „inima-i liniștită“ și esprimă cuvêntulŭ „Eu.“ Atuncĭ partea probătóre întrerupe depunerea jurămêntului cu următórea dicțiă pronunțată în limba executorului adecă în limba ungurescă:

„Domnule judecătorŭ! Nu atâtŭ din crutare către acestŭ omŭ nefericitŭ, ic mai multŭ din crutare către familia sa, nu-i concedețĭ a depune unŭ jurămêntŭ falsŭ. Pentru-că étă reversulŭ scrisŭ și subscrisŭ de dênsulŭ în presența a 2 martorĭ, cu carele se probézá pe deplinŭ încasarea sumei de 300 fl. v. a.“

Numĕrosulŭ publicŭ ascultătorŭ era uimitŭ, amploiații schimbau fețe, judele era emoționatŭ, advocații adêncŭ consternațĭ.

Și ce a făcutŭ fasionantele Szabó Lajos? A întorsŭ costulŭ și vedêndu'șĭ reversulŭ scrisŭ și subscrisŭ de dênsulŭ a esclamatŭ cu voce înaltă: „Da, este adevĕratŭ, acestŭ reversŭ este scrisŭ și subscrisŭ de mine, și este adevĕratŭ, că suma de 300 fl. am incassat'o.

Acéstă din urmă fasiune apoi a întărit'o cu jurămêntulŭ prescrisŭ prin procedură.

La acéstă tragediă justițiară nu mai facŭ nicĭ unŭ comentarŭ. Ceĭ chiămațĭ cetéscă procesulŭ verbalŭ luatŭ în acéstă causă și apoi decidă în cerculŭ competinței lorŭ, décă o atare persónă mai póte figura ca organŭ justițiarŭ.

Poporulŭ din munțĭ la timpulŭ seu va sci se folosésca de acestŭ actŭ caracteristicŭ. *Castor.*

Constanța, în Dobrogea, 5 Martie n. 1888.

Domnule Redactorŭ! Permite-țĭ-mĭ a Vĕ face cunoscută petrecerea cu danțŭ ces'a datŭ în séra de 3 Martie [20 Faurŭ], pentru unŭ scopŭ filantropicŭ.

Inceputulŭ a fostŭ la 8 óre séra, sala a fostŭ atâtŭ de cu gustŭ aranjată, câtŭ totŭ publiculŭ, care numĕra peste 420 de persóne, o admira, ceva ne mai pomenitŭ în Constanța, după cum afirma elŭ.

Publiculŭ care a luatŭ parte la acéstă serată séu mai bine disŭ balŭ, căcĭ era și mascatŭ a fostŭ alesŭ, putêndŭ lua parte numai persóne invitate Cu tóte acestea, cum dicŭ, a fostŭ lume multă și care de care era mai frumosŭ și mai comicŭ costumatŭ.

Petrecerea a decursŭ în cea mai bună ordine pănă la óra 6 diminéța sub presidiulŭ d-lui Gafenco, directorŭ alŭ gării din locŭ. Acéstă petrecere va rĕmâne o dulce suvenire tuturorŭ participanților.

Maioritatea participanțilorŭ au fostŭ Românĭ. Eră costumele lorŭ ilŭ făceau pe omŭ a'țĭ închipui și a vedé cum se îmbrăcau poporele și diferitele națiunĭ în seculii trecuțĭ. Bărbațĭ au fostŭ peste 220 și restulŭ femei. Venitulŭ e destinatŭ pentru înființarea unui spitalŭ ce va aparține gărei.

Venitulŭ acestui balŭ a fostŭ de 5000 francĭ, afară de cheltuelĭ.

Dobrogeanulŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Fecunditate. Florica Bogdanŭ din Aiudulŭ de susŭ, măritată după Ioanŭ Sima, a născutŭ în 26 Februarie 3 fete care trăescŭ și suntŭ sănetóse împreună cu mama lorŭ.

Literatură.

Scola și Familia, fóiă pentru părințĭ și învĕțătorĭ, Nr. 20 și 21 au următorulŭ cuprinsŭ: Educațiunea fisică, după Spencer de *G. I. Bogdanŭ.* Invĕțămêntulŭ educativŭ după Fröhlich de *unŭ amicŭ alŭ foiei.* Lecțiunĭ practice din fisică de *I. Dariu.* O ședință pomologică, de *G. M.* Din viața furniciloru de *Ip. I.* Sciința și credința de *F.* Bibliografiă. Diverse.

Familia, diarŭ beletristicŭ-literarŭ cu ilustrațiunĭ, apare odată pe sĕptĕmână în Oradea-mare. Anulŭ XXIV. Redactorŭ *Iosifŭ Vulcanŭ.* — Nr. 9 dela 11 Martie n. conține: O frundă'n vêntŭ, novelă, de Carmen Sylva. — Oh, nu întrebațĭ!... (poesiă), de Smara. — Istoria Bănatului timișanŭ, de V. Grozescu. — Nunta lui Figaro (comediă în 5 acte), tradusă de N. A. Bogdanŭ. — Poesii poporale, culese de I. Popoviciu. — Din viéța de Bucurescĭ, de A. C. Șorŭ. — Representațiunea teatrală din Orăștiă. — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Economa bună (ilustrațiune).

Amiculŭ familiei, diarŭ beletristicŭ și enciclopedicŭ literarŭ cu ilustrațiunĭ, apare de 2 orĭ pe lună în Gherla. Anulŭ XII. Redactorŭ și proprietarŭ *N. F. Negruțiu.* Fascicululŭ 5 dela 1 Martie n. cuprinde: Literatura provençală (urmare), de Dr. Gregoriu Silași. — Județulŭ (romanŭ istoricŭ), de Th. Alexi. — Dorulŭ copilei (doină originală), de Vasiliu Budescu. — Din meseriile sociale (novelă), de Paulina C. Z. Rovinarŭ. — Visiunile. — Tu ai rĕmasŭ curată (poesiă), de G. Simu. — Strada Carmen Sylva (romanŭ), de Th. Alexi. — O serbare la Ființa supremă, de Iwan Turgenieff. — Călĕtoria împrejurulŭ pămêntului în 80 de dile etc. — Diverse. — Balŭ la curtea regală din Budapesta (ilustrațiune). — De ce îmbĕtrânesce o mare parte a tinerimei la studii [ilustrațiune] etc.

Mulțămită publică.

Cu ocasiunea ținerei esamenului semestrului I. la scóla nóstră centrală grănițerescă de reuniune din opidulŭ Hațegŭ în 4 Faurŭ a. c. s. n. amŭ fostŭ fericițĭ a numĕra între amicii scólei și ai tinerimei studióse și pe Ilustr. bărbatŭ D-lŭ *A. de Casanŭ* c. r. v.-colonelŭ în activitate.

Acestŭ Ilustru bărbatŭ din propria inițiativă a remuneratŭ pe fiăcare scolarŭ eminentŭ, 11 la numĕrŭ, și pe 2 aprópe eminențĭ cu câte 20 cr. v. a.

Decĭ pentru acéstă marinimositate subscrisul, în numele copiilorŭ împărtășițĭ și din partea direcțiunei scolare, ĭĭ aducŭ pe calea acésta cea mai căldurósă mulțumită.

Hațegŭ, în 10 Aprilie 1888.

Nicolae Sanzianŭ
înv. dir.

Avisŭ.

In conformitate cu conclusulŭ adunărei generale, ținută la 26 Februarie 1888, terminulŭ pentru subscrierea acțiilorŭ noue ce se esmite de institutulŭ de creditŭ și economii „Ardeleana“ societate pe acții s'a ficsatŭ pe 15 Martie 1888 la 8 óre a. m.

Subscrierile se facŭ în localulŭ institutului, unde se potŭ vedé și condițiile respective.

Orăștiă, la 10 Martie 1888.

Direcțiunea.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 15 Martie. La inițiativa lui Bismark s'a întrunitŭ conventulŭ seniorilorŭ camerei deputațilorŭ la sfătuire. După unŭ schimbŭ de idei comunŭ au convenitŭ cu toții, că cea mai bună modalitate spre a corĕspunde prescrierilorŭ constituțiunei va fi, décă noulŭ împĕratŭ va adresa către ambele camere ale dietei unŭ mesagiu, în care sĕ promită solemnelŭ, că va păstra cu credință constituțiunea, reservându-șĭ a depune jurămêntulŭ îndată ce starea sănĕtății sale ĭĭ va concede a vorbi.*)

Berlinŭ, 15 Martie. Adĭ nóptea împĕratulŭ a durmitŭ fórte bine Apetitulŭ e satisfăcĕtorŭ. Puterile fisice suntŭ în crescere. Tușesce mai puținŭ și are flegmă mai puțină.

*) Prin acésta se constată, că împĕratulŭ Fridericŭ în adevĕrŭ nu póte vorbi din causa suferinței sale de gâtŭ. Red.

DIVERSE.

Alegerea porumbului pentru sĕmênță. Iérna continuă și, după tóte prevederile, vomŭ scóte plugulŭ la câmpŭ, pentru sĕmĕnăturele de primăvĕră, mai târdiu ca în ceilalțĭ anĭ. Și cum d'o cam dată ocupațiele cultivatorului suntŭ mărginite, o bună întrebuințare a timpului e în alegerea semênții de porumbŭ pentru la primăvară.

Ceĭ mai mulțĭ plugarĭ de prin România se plângŭ că nu potŭ ține nedegeneratŭ porumbulŭ portocaliu și cinquantinulŭ și suntŭ, astfelŭ nevoițĭ a'șĭ preface sĕmênța tocmai când se dedase mai multŭ cu localitatea.

Aceștĭ agricultorĭ décă ar păstra următórele regulĭ arŭ fi mai rarŭ silițĭ a'șĭ preface cu totulŭ sĕmênța:

1) A nu se sĕmĕna speciele diferite alăturea unele de altele, de-óre-ce se corcescŭ.

2) A alege în toțĭ anii — cu băgare de sémă — știuleții, carĭ s'au coptŭ mai bine pe covracŭ.

3) Din aceștia a alege numai pe aceia de o formă mai regulată, cu bóbele mai de unŭ feliu. Mai roșcate și lungărețe décă e vorba de portocaliu séu cinquantin galbenŭ.

4) A tăia cu micĭ toporașe ambele vêrfurĭ a știuleților și a nu se semĕna decâtŭ bóbele aflate pe mijloculŭ știuletelui.

5) A se sĕmĕna sĕmênța provenită din recolta precedentă și nicĭ odată sĕmênță veche. *(„Gazeta Săteanului.“)*

Logodnă.

D-lŭ Ioane *Tocaciu*, cancelistŭ magistratualŭ și secretarŭ alu băncii de creditŭ și anticipațiunĭ „Hațegana,“ s'a fidanțatŭ în 4 Faurŭ n. a. c. cu amabila D-șóră *Susana*, fiica d-lui Teodorŭ *Popescu*, proprietarŭ în Hațegŭ.

Intr'unŭ ceasŭ bunŭ!

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 15 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.47	Vend.	8.48
Argintŭ românescŭ .	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.01	„	10.04
Lire turcescĭ . . .	„	11.34	„	11.37
Imperialĭ	„	10.34	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	101.—	„	102.—
Discontulŭ	6½—8% pe anu.			

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Notă. Italianulŭ dice: andare; Spaniolulŭ: *andar;* Francesulŭ: *aller,* — de unde lămuritŭ se vede, că *andălescŭ* este unŭ cuvêntŭ strămoșescŭ din care s'a formatŭ unguresculŭ „indulni“.

355. *Zătâncă* pl. zătâncurĭ=locŭ adêncitŭ groposŭ.

356. *Julescă*=dubescŭ, sgăriu.

357. *Cotfosală*=zamă îngroșată: mixtum compositum.

358. *Libră*=muiere obraznică, fără picŭ de omenie.

Notă. Sub *„libră“* se mai înțelege și *„decerulă“*=pițula, puișorulŭ, băncuța, firfirica.

359. *Marmanziu*=ceva lucru de colóre purpurie, d. e. pĕrulŭ de pe capŭ.

La móră la Cioca-poca
Este-o fată-o chiamă Doca
Cu pĕrulŭ cam *marmansiu,*
Nu mĭ-o spune — că o sciu!

360. *A se ciungări*=a-șĭ rupe córnele d. e. boii orĭ vacile.

361. *Târnață*=pridvorŭ.

362. *Ciucalină*=fată tunsă pe capŭ orĭ chiar cu perulŭ rătezatŭ, precum se îndatinézá a face *„sîderitele“.*

[Va urma].

Cântece poporale.

[Culese de Iuliu *Moldovan.*]

Când eram micŭ nu iubeam,
Unde mĕ culcam durmeam,
Dér de când am crescutŭ mare,
Trupulŭ meu odihnă n'are,
Nicĭ odihnă și nicĭ somnŭ,
Nicĭ odihnă ca de omŭ.

* *
*

D'ai fi mândră cum te ții,
Nu ț'ar sta câlții 'n sicrii,
Dér eștĭ, dragă, somnurósă,
Ai mânca mălai cu móre
Șĭ-ai durmi stândŭ în picióre.

* *
*

Cum nu-i lucru îndĕmână
Când drăguța mi-i vecină,
Esŭ afară 'n capulŭ golŭ,
La plăcintă cu grosciorŭ.

* *
*

Decâtŭ sĕ o iau bĕtrână,
Mai bine cu capu 'n tină,
Că de tină m'oiu spăla,
Dér de ea nu potŭ scăpa.

* *
*

Ce folosŭ de omŭ frumosŭ,
Décă la vorbe-i cam prostŭ,
Fie badea și mai hădŭ,
Numai la vorbe de rêndŭ.

* *
*

Frundă verde șĭ-o nuia,
Cum sĕ n'am inimă rea,
Eu iubescŭ, altu mĭ-o ia.

* *
*

Frundă verde frundulică,
Dorulŭ și mândra me strică
De nu potŭ lucra nimică.
Frundă verde érba cresce,
Vai de-acela ce iubesce,
Nicĭ nu móre, nicĭ trăesce,
Numai câtŭ se necăjesce,
Eu mĕ sciu Dómne pe mine
Pănă-i lumea nu mi-i bine.

* *
*

Pân' ce-i lelea mititea,
Draculŭ sci' de cându-i ea,
Și mazĕrea face pui
Șci-o dracu de cându-i.

* *
*

Multŭ mĕ uitŭ din dealŭ la șesŭ,
Nu vĕdŭ ca alu mândrei mersŭ,
Se ută din picióre
Ca condeiulŭ pe scrisóre,
Se ută din călcâe
Ca condeiulŭ pe hârtie.

* *
*

Eu cu dorŭ, badea cu dorŭ,
Nu potŭ spune tuturorŭ.
Două dorurĭ într'unŭ locŭ,
Nu trebe mai mare focŭ;
Două dorurĭ într'o țéră
Nu trebe mai mare pară,
Ardă-te focu de dorŭ
Și pe tine bădișorŭ.

* *
*

Horire-așŭ, horile'mĭ placŭ,
Nu potŭ hori că'sŭ săracŭ
Și la omulŭ ce-lŭ săracŭ
Nicĭ a hori nu-i e dată.

Cuprinsu-i ceriulŭ de norŭ,
Sufletelulŭ meu de dorŭ,
Cuprinsu-i ceriulŭ de stele,
Sufletelulŭ meu de jele.

* *
*

Mândruliță draga mea
Te-așŭ iubi de te-așŭ putea,
Déră mama nu te vrea,
Că nu eștĭ de legea mea.
De ai fi o Românçuță,
Te-așŭ lua eu de mânuță,
Și de-ar vrea mama orĭ ba,
Noi dragă ne-amŭ cununa.

* *
*

Bărba-te mândre bărbate,
Multŭ te laudĭ că m'ei bate,
Bate-mĕ, bătută'sŭ eu
De când mâncŭ din blidulŭ tĕu,
Imĭ facŭ conciulŭ pe măcău,
Zadia-i din lepedeu,
Precum mĭ-e și traiulŭ meu.

* *
*

Mândră-i lelea'n sĕrbătorĭ
Décă pune-unŭ carŭ de florĭ
Ș'o ólă de rumenele
Și merge la jocŭ cu ele.

* *
*

Pasĕre dela Șimleu,
Móre mândra, morŭ și eu,
Sĕ ne pună lâng'olaltă
Intr'unŭ copĕrșeu de piétră,
Sĕ se mire lumea tótă,
Că noi ne-amŭ fostŭ dragĭ odată.

No. 145 ex 1888.

EDICTŬ.

Dănilă Huruba, gr. cat. din *Varvizu*, a intentatŭ procesŭ divorțialŭ contra muierei sale *Iftinia* născ. *Dușia*, gr. cat. din *Toplița română*, carea cu necredință l'a părăsitŭ de mulțĭ anĭ și a căreia ubicațiune nu e cunoscută.

Decĭ Iftinia D. Huruba născ. Dușia, prin acestŭ Edictu se provócă și se citéză, ca în terminŭ de unŭ anŭ și una ḑi dela prima publicare sĕ se presenteze la presidiulŭ forului matrimonialŭ delegatŭ gr. cat. de I instanță din protopopiatulŭ Giurgeului spre a fi confrontată cu bărbatulŭ sĕu și a rĕspunde la acțiune, *altcum se va da cursŭ liberŭ* procesului intentatŭ, și dênsa va fi suplinită prin curatorŭ *ad actum*.

Presid. forului matr. delegatŭ gr. cat. de I instanță alu Giurgeului.
Giurgeu S. Miclăușu, la 8 Martie 1888. **Iuliu M. Montani**,
3—2 v.-protopopu gr. cat. și pres. forului.

Nru 1888 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoscință publică, cumcă spre scopulŭ nouei închirierĭ, respective arendărĭ, a obiectelorŭ mai josŭ amintite pe durata de 6 anĭ, se va ținea pe lângă ulteriora aprobare din partea representanței comunale orășenescĭ, **Joi în 5 Aprilie a. c. după prânḑu la 3 óre**, pe basa condițiunilorŭ contractuale și de oferte, carĭ se potŭ examina în órele oficióse din partea fiecărui la oficiolatulŭ economicŭ orășenescŭ, — o nouă pertractare la amintitulu oficiolatŭ.

Se provócă decĭ toțĭ aceia carĭ voescŭ sĕ ofereze de a'și așterne celŭ multŭ până în 5 Aprilie a. c. la 12 óre din ḑi la administratorulŭ economicŭ Ernst Hintz ofertele scripturistice închise, provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr. și cu unŭ vadiu de 10% din chiria, respective arenda anuală oferată. Vadiulŭ are sĕ constea din banĭ gata seu hârtii de valóre. Sĕ se amintéscă în ofertŭ, că pentru care obiect se oferéză, conținêndŭ și dechiarațiunea, cumcă oferentului 'i suntŭ cunoscute condițiunile contractuale și de oferte și că se supunŭ lorŭ. Chiria, respective arenda, are sĕ se amintéscă în ofertŭ atâtŭ în cifre, câtŭ și în litere.

Obiectele de închiriatŭ, respective de arendatŭ, suntŭ următórele:

1.	Casa Nr. 16 cu grădina, chiria de până acum pe anŭ	3150 fl.	—
2.	Berăria orășenéscă . . „ „ „ „ „ „	3271 fl.	50
3.	Cafeneaua de pe promenadă „ „ „ „ „ „	2001 „	—
4.	Prăvăliă în casa Nr. 17 „ „ „ „ „ „	820 „	—
5.	„ în podul bătușilor 4 „ „ „ „ „ „	240 „	—
6.	„ „ „ „ 5 „ „ „ „ „ „	300 „	—
7.	„ „ „ „ 10 „ „ „ „ „ „	200 „	—
8.	Magazinŭ mai micŭ în pórta uliței scheilor „ „	12 „	—
9.	O pivniță sub Buciumŭ Nr. 584 „ „ „ „	12 „	—
10.	Șatra de pe promenada de susŭ menită pentru cofetăriă . . . . „ „ „	40 „	—
11.	Cârciuma orășenéscă dela Bĕrsă pe lângă eschiderea libertății de accisŭ.		

Brașovŭ, în 8 Martie 1888.
3—1 Magistratulŭ orășenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.